

РЕШЕНИЕ

№ 5922

гр. София, 22.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Поповска, като разгледа дело номер **8181** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс
(АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и
наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. Г. П., чрез процесуалния му представител адв.
П. срещу решение № 9 от 11.07.2011 г. по н.а.х.д. № 2671/2010 г. по описа на Софийски
районен съд, Наказателно отделение, 10 състав.

Касаторът твърди, че при постановяване на решението е нарушен материалният закон и
са допуснати съществени процесуални нарушения – отменителни основания по чл. 348,
ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК вр. чл. 63 от ЗАНН. Излагат се подробно доводи за
неправилност и необоснованост на решението. Искане се отмяната на съдебния акт и да
бъде постановено друго решение по съществото на спора, с което да се отмени
наказателно постановление № 140258 от 15.12.2009 г. на заместник – началник на
„ОПП” – СДВР.

Ответната страна – СДВР – отдел „Пътна полиция”, не се представлява и не изразява
становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София град, IX касационен състав, като обсъди доводите на
страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на
обжалваното решение, намира следното:

С решение № 9 от 11.07.2011 г. по н.а.х.д. № 2671/2010 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10 състав е потвърдено наказателно постановление № 140258 от 15.12.2009 г., издадено от заместник-началника на ОПП – СДВР, с което на В. Г. П. на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП за нарушение на 21, ал. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 250 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца.

Съдът е приел, че обжалваното НП е издадено от материалнокомпетентен орган, при липса на съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон. Констатирал е, че от събраните по делото доказателства е установено по несъмнен начин, че В. П. е осъществил състав на нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП – при разрешена скорост на движение в населено място от 50 км/ч. се е движел със скорост 102 км/ч на посочената дата, място и час.

В рамките на касационното производство съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, както и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК касационната инстанция следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон.

Касационната жалба е подадена в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 2 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е частично основателна, но не по наведените в нея съображения.

От фактическа страна е установено, че на 17.11.2009 г. около 13.27 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]В. Г. П. управлявал лек автомобил Мазда с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма] и срещу връзката с [улица]и се движи със скорост 102 км/ч при ограничение за населено място 50 км/ч, установена с радар TR 4 N009, фиксиращ скорост, дата и час, показани на водача.

За описаното нарушение е съставен АУАН № 140258 от 17.11.2009 г. от А. Г. Л. – мл.автоконтрольор при зв. ПП – 01 РПУ – СДВР, подписано от касатора с възражения: „засечената скорост бе с 3 минути преди да ме спрат; беше ми отказано да ми бъде показан документ и паспорт на използвания радар”.

С НП № 140258 от 17.11.2009 г., издадено от заместник-началника на ОПП – СДВР на В. П. са наложени административни наказания по чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП – глоба в размер на 250 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Изводът на съда за доказаност на твърдяното административно нарушение се подкрепя от събраните по делото доказателства, разгледани в тяхната съвкупност. При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения в хода на административно-наказателното производство, като нарушението по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е установено по несъмнен начин за извършено от В. Г. П. на посочената дата, място и час.

Възраженията, изложени в касационната жалба относно използваното техническо средство – трафик радар TR 4, са били поддържани и пред Софийски районен съд, като в хода на първоинстанционното производство са били събрани всички доказателства, касаещи одобряването и работата на посоченото техническо средство. В обжалваното решение са изложени пространни мотиви от страна на съда, с които е отхвърлено като неоснователно твърдението на касатора, че трафик радарът не може да бъде годно средство за установяване на нарушения по ЗДвП.

По делото е представена разпечатка от техническо средство – радар TR 4№ 009 на

процесната дата – 17.11.2009 г. за час – 13.27 часа с измерена скорост – 102 км./ч., като се установява, че техническото средство е преминало последваща проверка за съответствие с изискванията на измервателните средства на 16.02.2009 г. и същото е било технически изправно към датата на нарушението (17.11.2009 г.). Липсата на веществени доказателствени средства по смисъла на чл. 189, ал. 7 от ЗДвП не означава, че липсват надлежни доказателства, установяващи, че лицето В. Г. П. е извършил описаното в НП нарушение на процесната дата и час. Разпечатката от паметта на техническото средство, приложена по делото, съдържа информация за датата, точен час и засечената скорост на автомобила, без да е отразен регистрационния номер на МПС, но това техническо средство не е от категорията на записващите или заснемащите такива по смисъла на чл. 189, ал. 7 от ЗДвП. Допълнителен аргумент за приемането на представената разпечатка като годно доказателство е и нормата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, съгласно която при изпълнение на функциите си службите за контрол имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на МПС, т.е. могат да бъдат използвани и технически средства, които записват само датата и точния час на нарушението, без да записват регистрационния номер на автомобила. Това означава, че доказателствената стойност на разпечатката от техническото средство – радар TR 4 № 009, приложена по делото, следва да бъде обсъдена заедно с другите доказателства по делото – показанията на св. Л. (актосъставител) и на св. С. (очевидец на нарушението и на съставянето на АУАН). Показанията на свидетелите са непротиворечиви, последователни и логични относно обстоятелството, че процесният автомобил е спрял заради отчетена скорост над разрешената за населено място и се е движел със 102 км/ч, както и относно факта, че отчетените стойности на радара са били показани на водача на автомобила. Следователно, от гласните доказателства и от приложената разпечатка от техническото средство се обосновава извода, че на посочената в АУАН и в НП дата, час и място В. Г. П. е извършил описаното нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП – управлявал е МПС със скорост от 102 км./ч. при ограничение 50 км/ч за населено място.

Настоящият съдебен състав намира, че към датата на приключване на устните състезания пред Софийски районен съд е влязъл в сила по -благоприятен материален закон, който следва да бъде взет предвид съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. С изменението на чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП (с ДВ, бр. 10/2011 г., обн. на 01.02.2011 г.) е отпаднало предвиденото административно наказание лишаване от право на управление на МПС за срок от три месеца.

Поради изложеното и на основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено в частта, в която е потвърдено наказателното постановление досежно административното наказание лишаване от право на управление на МПС за срок от три месеца, като вместо него се постанови друго, с което НП се отмени в същата част. В останалата част съдебното решение като правилно следва да се остави в сила

Водим от горното, Административен съд София град, IX касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 9 от 11.07.2011 г. по н.а.х.д. № 2671/2010 г. по описа на

Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10 състав в частта, в която е потвърдено наказателно постановление № 140258 от 15.12.2009 г., издадено от заместник-началника на ОПП – СДВР в частта, в която на В. Г. П. на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП за нарушение на чл.21, ал. 1 от ЗДвП е наложено лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца, като:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 140258 от 15.12.2009 г., издадено от заместник началника на ОПП – СДВР в частта, в която на В. Г. П. на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП за нарушение на чл.21, ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание - лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца.

ОСТАВЯ В СИЛА решението в останалата му част.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.